రక్షించిన ఫ్లూ

"కృష్ణవేణీపుష్కరానికి బెజవాడకు మూడులక్షలమంది వస్తారని అంచనా వేయబడింది. ప్రయాణీకుల సౌకర్యానికై అరవై ప్రత్యేక రైళ్ళు, నలభై ప్రత్యేక బస్సులు వేశారు. బెజవాడ రైల్వేస్టేషన్‌లో క్రొత్తగా క్యాంటీనులు తెరిచారు. సత్యన్నారాయణపురం స్టేషన్ వద్దకూడా కొత్త క్యాంటీనులు, పాకలు వేయనున్నారు" వార్త చదువుతున్నంతసేపూ, తాలూకా ఆఫీసు గుమాస్తా శేషగిరిరావు మనస్సెక్కడో పని చేస్తున్నది. పుష్కరం మొదలెట్టటానికి దాదాపు యింకా పది పన్నెండు రోజులుంది, ఇక ఏంచూడలేక పేపరు మూసేశాడు. ఏదో ఆలోచల్లో మునిగిపోయాడు. బెజవాడకి మూడులక్షలమంది వస్తారని అంచనా వేయబడింది, అరవై స్పెషల్ ట్రైనులు, నలభై బస్సులు, బుర్రలో గిర్రున తిరుగుతున్నాయి. బెజవాడకి మూడు లక్షలమంది వస్తారని అంచనావేస్తే, తనింటికి కనీసం ముప్పైమందన్నా వస్తారని అంచనా వేసుకొన్నాడు శేషగిరి. తనవంకవాళ్ళూ, తన భార్యవంకవాళ్ళూ, ఇంకా తెలిసున్న వాళ్ళూ ముప్ఫయిమందికి తక్కువ ఉండరు. ఈ ముప్పైమందీ పన్నెండు రోజులూ ఉంటారు. ఏంచేయాలి?

అతన్ని ఊహాలోకంలోనుంచి బాహ్య ప్రపంచానికి ఈడ్చుకొచ్చింది పోస్టుమాన్ కేక.

ఆదుర్దాగా లేచివెళ్ళి అందుకున్నాడు పోస్టుని. ఆఫీసుకి సంబంధించినవన్నీ ఏరి వేరేపెట్టి, తనపేరున ఉన్న రెండు కవర్లూ తీసికొని తన స్థానంలోకెళ్ళి కూర్చున్నాడు శేషగిరి. కవర్లపైవ్రాసిన ఎడ్రసులదస్తూరీని బట్టి అవి వాళ్ళ బావమరుదులదగ్గర్నుంచి అని గ్రహించుకుని కవర్లనిచించి ఒకటొకటి చదివాడు. ఏమున్నాయి విశేషాలు! కృష్ణాపుష్కరాలకి సకుటుంబంగా వస్తున్నామని వ్రాశారు. అక్క కాస్త నిష్ఠూరంగా వ్రాసింది. రెండు ఉత్తరాలనీ మడిచి. జేబులో పెట్టుకుని ఆఫీసుపనిలో బలవంతాన లీనమయ్యాడు శేషగిరి.

ఆఫీసుగడియారం అయిదుకొట్టి విశ్రాంతి నిచ్చింది పనిచేసేవాళ్ళకి. శేషగిరి ఆఫీసు బైటపడ్డాడు.

అడుగులుపడుతున్నాయి బరువుగా రోడ్డుమీద. ఆలోచనలతో నిండిపోతోంది బుర్ర. మూడులక్షల జనం, అరవై ప్రత్యేక రైళ్ళు, నలభై బస్సులు, స్టేషన్‌లోకట్టిన కొత్త క్యాంటీనులు, కృష్ణ ఒడ్డున వేసే పాకలు, ఆరోగ్యశాఖవారు, అంటువ్యాధులు వ్యాపించకుండా తీసుకోబోయే జాగ్రత్తలు రక్షకభట శాఖ తీసికోబోయే జాగ్రత్తలు, కన్నుల వైకుంఠంలా ఉండబోయే బెజవాడ, కలకల్లాడుతూ జన సంచారంతో నిండబోయే బెజవాడ పురవీథులు, ఎక్కడ చూచినా కొత్త అందాలతో చిందులాడే పట్టణం, క్రొత్త క్రొత్త బొమ్మల దుకాణాలు, పరవళ్ళు త్రొక్కే కృష్ణవేణీనది, ఒక్కసారి శేషగిరి మనోవీథిలో మెరిశాయి. అబ్బ ఎంత అందంగా ఉంటుందీ పట్టణం, ఎంత ఉత్సాహంగా ఉంటుందీ పురం! అని ఏదో

కుమారి ఆదుర్తిబాల

ఊహిస్తున్నాడు. అలవాటుప్రకారం అతని కాళ్ళు సూర్యారావుపేటలో వున్న అతని అద్దెకొంపకి చేరేశాయి. గుమ్మంలో కాలు పెడుతూనే నిజస్థితికి వచ్చాడు శేషగిరి. సంపదలకి లోటున్నా, సంతానానికి లోటు లేదన్నట్లు, అతగాడికి ఆరుగురు పిల్లలు, భార్యకి పురిటిరోజులు...

ఇంట్లో వెలుగుతున్న చిన్న దీపం ముందు కూర్చుని చదువుకోటానికి వ్యర్థప్రయత్నం చేస్తున్నాడు అగ్రతనూజుడు. శేషగిరి చెప్పుల చప్పుడువిని, నేలమీదపడిదొర్లుతున్నదల్లా చివాలున లేచి, "నాన్న వచ్చారు" అంది మూడవపిల్ల. అక్కడ అంతవరకు ఆడుకుంటున్న ఆఖరుపిల్ల నాన్నని చూడగానే "నా...నా ఎ...త్తు" అంది వచ్చీరాని మాటలతో కాళ్ళకి చుట్టేస్తూ. శేషగిరికి తప్పలేదు దాన్ని ఎత్తుకోక. దాన్ని చంక వేసుకుంటూనే ఉన్నాడు. ఇంతలో నాలుగవ అయిదవ పిల్లలిద్దరూ వీథిలోంచి లోపలకొచ్చారు. అయిదవపిల్ల ఏడుస్తుంటే నాల్గవ వాడు దాన్ని ఈడ్చుకొని వస్తున్నాడు. ఆ పిల్ల యింటి పెంకులెగిరిపోయేటట్లుఅరుస్తోంది. అంతలో అర్ధాంగి పిల్లఏడుపు విని చేతిలో అన్నంగరిటతోసహా ప్రవేశించింది రంగంలోకి "ఏమయిందిరా" అంటూ. "చూడు దీనికి రంగమ్మగారి అమ్మాయి బొమ్మలు కావాలిట, అవి పట్టుకొని పరుగెత్తుకొచ్చేస్తోంది. నే చూచి, నాలుగు తగిల్చిచ్చి వాళ్ళ బొమ్మ లిప్పించేసి,తీసికొచ్చా. దొంగముండ," అన్నాడు, అపరాధ పరిశోధకుని పోజుపెట్టి. అది 'బంయ్' మని అరుస్తూనే అమ్మదగ్గర కెళ్ళింది. అర్ధాంగి నీళ్ళగోల పడలేక దాన్ని రెండు మొట్టి యింట్లోకెళ్ళింది. అతనివంక చూడనన్నా లేదు.

మూడవది మళ్ళీ నేలమీదపడి, 'ఆకలో' అంటూ దొర్లటం మొదలెట్టింది. రెండవ వాడు తలకాయ నొప్పితో బాధపడుతూ చాపమీద పడుకున్నాడు. అయిదవదానికి మొట్టికాయలు పడటంతో రాగం తారస్థాయి నందుకుంది. శేషగిరి స్థాణువులా నిలబడ్డాడు అయిదు నిముషాలు. ప్రతిరోజూ ఈ గొడవ మామూలే. అతనికీ అలవాటయిపోయింది. ఆరోదాన్ని క్రిందికి దింపి అయిదవదాన్ని చంక వేసుకొని వీథిలో కెళ్ళాడు. ఇంకా మూడవదానిగోల ఉండనే ఉంది 'ఆకలో' అంటూ. అయిదవది కాస్త ఊరుకోగానే యింట్లోదింపి బావిదగ్గరకెళ్ళి కాళ్ళూ చేతులూ కడుక్కొని పడక్కుర్చీలో కూర్చుని పెద్దవాడిని కాసిని మంచి నీళ్ళు తెమ్మని తాగి నిమ్మళించాడు.

"అలసి,సొలసి, యింటికి చేరితే 'అయ్యో' అని ఆదరించే దిక్కు లేదు కదా", అనుకుంటూ, రెండవవాని నుద్దేశించి, "ఏరా నీకు తలనొప్పి తగ్గలేదటరా" అన్నాడు. వాడు మూలుగుతూనే "లేద"ని సమాధానం చెప్పాడు. ఇంకేం మాట్లాడకుండా పడుకున్నాడు శేషగిరి కళ్ళుమూసికొని. వంటింట్లో పిల్లల గోల ఎక్కువగా ఉంది. అంతా "ఆకలే అన్నం పెట్టు" అని గోల చేస్తున్నారు. అర్ధాంగి సాధింపులూ వినబడుతున్నాయి. "మింగటానికి ముందే తయారు. మీ నాన్న తేవటానికి, మీరు తినటానికి సరిపోయింది. ప్రొద్దుటనగా, బియ్యం, బొగ్గులూ అయిపోయాయని చెపితే, లేకుండా, చేతులూపుకుంటూ వచ్చారు. ఎంతిందామనో. ఇక మీరు చూడబోతే 'గుడిమింగమా, గుళ్ళో లింగాన్ని మింగమా' అని చూస్తుంటారు. పతి

★ రక్షించిన ఫ్లూ ★

ప్రాణానికి మొదటికారణం సంతానం" ఈ విధంగా సాగుతున్నాయి సాధింపులు. శేషగిరి మనసు వెయ్యి ముక్కలయిపోతోంది. గుండెపై ఎవరో, పెద్ద బండరాయిని పెట్టినట్లుంది. అర్థం, పర్థం తెలియని కనుగాయలు, వాళ్ళనితిడితే వాళ్ళకేం తెలుస్తుంది నాన్న అసమర్థత, తల్లి ఓపలేనితనమూను. శేషగిరి ఆలోచనల్లో పడ్డాడు.

మళ్ళీ అతని కళ్ళముందు కనబడింది వార్తాపత్రికలోని వార్త. బెజవాడకి మూడు లక్షలమంది వస్తారని అంచనా వేయబడింది. తనింటికి ముప్ఫైమంది వస్తారని అంచనా వేసికొన్నాడు. ముప్ఫైమందంటే మాటలా! ఎట్లా భరించటం? తనఅక్కయ్యకుటుంబం, చెల్లెలుకుటుంబం, తన మేనమామ, మేనత్త, ఇంకా అనుకోనివాళ్ళు, వీళ్ళు, తనఅర్ధాంగి వైపువాళ్ళు, అత్తగారు, మామగారు, బావమరుదులు, మరదళ్ళు, వాళ్ళ కుటుంబీకులు పదిహేనుకి ఎక్కువేఉంటారు. తనవంకవాళ్ళో పదిహేను మంది దాకా ఉంటారు. ఏం తోచటం లేదు శేషగిరికి. అందులో ఏ ఒక్కళ్ళనీ రావద్దని ఉత్తరం వ్రాయటానికి గాని, చెప్పటానికిగాని వీలు లేదు. తన అక్కని వద్దంటాడా? చెల్లెల్ని వద్దంటాడా? వాళ్ళు వస్తే పొమ్మని ఎలా అంటాడు. వాళ్ళిద్దరికీ బట్టలు పెట్టడం తప్పదు కదా. ఇవాళ వాళ్ళక్క నిష్ఠూరంగా కూడా వ్రాసింది. 'అమ్మా నాన్న పోయాక పుట్టింటినుంచి గోరెడు పసుపుగాని, కుంకుమగాని, జాకెట్టు ముక్కగాని ఎరగం' అని. ఎటూ అక్కచెల్లెలు తప్పరు. పోతే మేనమామ ఎట్లాతప్పుతాడు? నాన్న పోయిందగ్గర్నుంచి ఆయన దగ్గరే ఉండి చదువు సాగించాడాయె. మేనత్త మాత్రం ఎలా తప్పుతుంది? చూడు, నాలుగ్రోజుల భాగ్యానికి శేషగిరి ముఖం చూచుకున్నాడంటారు. ఇక అర్ధాంగివంకవారు అసలే తప్పరు. అత్తవారిని ఏమంటాడు? ఈ పుష్కరం వంకతో తన పని అయిందన్నమాటే. వచ్చిన వాళ్ళందరికీ మర్యాద ఎలా జరిపించగలడు. అందులో అందరూ మర్యాద జరిపించుకునేవాళ్ళే. ఎక్కడనుంచి తెస్తాడు డబ్బూ, సరుకులూను? ఎవడిస్తాడప్పు? ఇంట్లో పిల్లలతో యిప్పటికే సతమతమవుతున్నాడు. జీతాలందటానికి యింకా వారం రోజులు వ్యవధి ఉంది. జీతం వస్తే చాలు నిముషంలో అయిపోతుంది. పాత బాకీలు బోలెడున్నాయి. తెచ్చిన జీతం అసలు చాలేచాలదు. ఒక్కరోజు జీవితంలో తనుసుఖపడ్డాడనిలేదు. ఏ రోజూ తను సుఖశాంతులతో గడపలేదు. ఇకముందు మాత్రం తన జీవితం సుఖపడుతుందన్న నమ్మకమేమిటి? ఏమీ లేదు. గంపెడు సంసారం. పైగా ఈ పుష్కరం ఒకటి. తనలాటి గుమాస్తాగాళ్ళ జీవితాలతో పరిహాసాలాడటానికే వస్తాయి పుష్కరాల్లాటివి. తనలాటి గుమాస్తా గాళ్ళెంతమందిపుష్కరంబారికి గురవుతున్నారో కదా?

పన్నెండు సంవత్సరాలికి ఒక్కసారి వస్తుంది పుష్కరం. మళ్ళీ పుష్కరం నాటికి ఎవరెల్లాగుంటామో తెలియదు. ఒక్కసారి పుష్కర స్నానం చేయటంవల్ల, చేసిన పాపాలు పోతాయంటారు. గోదావరీ పుష్కరాలకిగాని, గంగా పుష్కరాలకిగాని వెళ్ళేది ఎటూ లేదు. ఉండేది బెజవాడ, వచ్చింది కృష్ణవేణీ పుష్కరం, చేద్దాం స్నానం, ఉంగాం సంతోషంగా అంటే వీలు లేదు కదా. ఈ చుట్టాలబాధొకటి. ఈ బాధ లేకపోతే తనెంత సంతోషించేవాడో. తనదగ్గర తక్కువ డబ్బు లేకపోయినా, చుట్టాలదాడి లేకపోతే, కలో, గంజో తాగి విశ్రాంతిగా ఉండగలడు. అయినా తను చేయగలిగిందేమీ లేదు. ఈ చుట్టాల దాడి తప్పదు. తనకి పరాజయం తప్పదు. ఎక్కడా అప్పు పుట్టదు. రెండు రోజులుండేసరికే శేషగిరి "ఇది" అయిపోయాడని అనక తప్పదు. వాళ్ళు పల్లెటూరువాళ్ళు బెజవాడ వచ్చారంటే ఓ పట్టాన వదలరు. ఏం చేయాలి? వీళ్ళందర్నీ ఎలాభరించాలి! ఇదే శేషగిరి సమస్య.

సమస్య తెగటం లేదు. అప్పు మాత్రం పుట్టదు. పోతే తాకట్టుపెట్టటానికి తన దగ్గరేం లేదు. అర్ధాంగి మెళ్ళో పెళ్ళినాడు పెటిన హారం అవతలకి నడిచి, ఏడాదయింది. ఇంట్లో ఇత్తడిసామానూ, అల్యూమినియం సామానూ, తప్ప ఏంలేవు. ఇల్లయినా అద్దె కొంప, వచ్చే చుట్టాలని ఎలా భరించాలి? అర్ధాంగిః పురడొచ్చినా బాగుండును. అలోచనాపరంపరలకి ఆనకట్టపడింది. అర్ధాంగి పిలుపు అప్యాయంగా శ్రవణపుటాల్లోకి చొచ్చుకెళ్ళింది. కళ్ళు విప్పిచూచాడు. ఎదురుగా నిలబడ్డ అర్ధాంగి పెదవులపై నిలచిన దరహాసరేఖని వీక్షించి 'ఏం కొంప మునిగిందా?' అనుకున్నాడు. అర్ధాంగి దరహాస చంద్రికలు, తన కొంప ముంచటానికని తనకి తెలుసు. కోపతాపాలతో ఆహ్వానించినరోజు మామూలుగా గడిచిపోతుంది? కాని దరహాసచంద్రికలు తోచినవంటే తన కొంప పూర్తిగా మునిగిందన్నమాటే.

పోయినవారం సరిగా ఆరోజునే అర్ధాంగి దరహాసచంద్రికలని వీక్షించాడు. విషయం ఏమిటని అడిగితే మర్నాడు ప్రొద్దున్న మెయిల్లో తన అన్నగారిరాకే ఈ దరహాసానికి కారణం అని ఆమె చెప్పింది. అప్పుడు

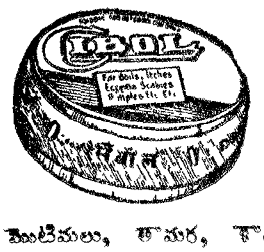

చర్మబాధలకన్నిటికి

"సైబాల్"

చర్మవ్యాధులన్నిటిని శీఘ్రంగా నివారణచేసి, విష క్రిమి నాశనియై త్వరితంగా కుదుర్చుటలో "సైబాల్" ప్రసిద్ధికెక్కింది. కురుపులు, గజ్జి, ఎక్జిమా, స్కాబిస్, మొటిమలు, తామర, కాలిపగుళ్లు, వ్రణములు, మొదలైన వాటిని కుదుర్చడంలో అద్భుతంగా పనిచేస్తుంది.

బిడ్డల ఆరోగ్యమునకు ప్రసిద్ధిచెందినది.

"రమణీస్ బేబీ గ్రైప్"

తయారుచేయువారు:

ది సౌత్ ఇండియన్ మాన్యుఫాక్చరింగ్ కంపెని, మధుర.

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు:

సీతారామ జనరల్ స్టోర్సు ఏజన్సీస్

విజయవాడ, సికింద్రాబాద్.

బరంపురం (గంజాం), బొంబాయి. బెంగుళూరుసిటీ.

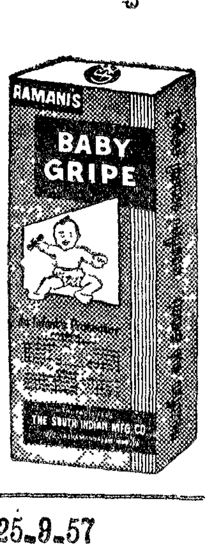

తను "హాఁ చచ్చితి" ననుకొని రాత్రి తొమ్మిది గంటలవేళ, సంచీ పుచ్చుకొని కొత్త కోమటి కొట్టుకెళ్ళి, దానిని బతిమాలి పద్దు వ్రాసి సరకులు తెచ్చి, మద్రాసునుంచి వచ్చిన బావ మరదికి సకల మర్యాదలు జరిపి 'ఎందు కొచ్చిన దంపటా' అని మనసులో అను కున్నా, మూడురోజు లుంచుకొని పంపిన విషయం చటుక్కున గుర్తొచ్చింది శేషగిరికి.

ఈనాడు అర్ధాంగి చిరునవ్వుకి కారణం, వాళ్ళ అమ్మావాళ్లో పుష్కరాలకి వస్తున్నా మని ఉత్తరం వ్రాయడమయి ఉంటుం దని ఊహించుకుంటున్నాడు. అందుకే తను అర్ధాంగినుంచి దరహాసచంద్రికల్ని కాంక్షిం చడు. కోపతాపాలనే కోరుకుంటాడు.

"భోజనానికి లేవండి" అంది అర్ధాంగి సన్నగా చిరునవ్వులని చిందిస్తూ.

అప్పుడే పూర్తిగా ఈ లోకంలో కొచ్చిన శేషగిరి గదంతా పరికించి చూచాడు. పిల్ల లంతా నిద్రపోతున్నారు. అగ్రతనూజుడు మాత్రం దీపందగ్గర కునికిపాట్లు పడు తున్నాడు. అప్పుడు టైం తొమ్మిదయి ఉంటుందని గ్రహించాడు శేషగిరి.

"ఎంత లేపినా లేవరేం, అంత అలసి పోయారా?"

'అలసిపోయారా అని అడుగుతావా? ఎంత అలసానో నీకేం తెలుసు,' అందా మనుకున్నాడు కాని మాట పెగిలిరాలేదు. నీరసంగా ఉంది. ప్రొద్దుటపదింటికి తిన్న మెతుకులు. తరువాత మంచి నీళ్ళుతప్ప, కాఫీ నీళ్ళన్నా త్రాగినపాపాన పోలేదు. కళ్లు తిరుగుతున్నట్లుకూడా ఉంది.

"వడ్డించాను. రండి" అంటూ తను ముందడుగెయ్యటం మొదలెట్టింది అర్ధాంగి.

కుర్చీలోంచి లేచి "ఇకపడుకోరా" అని పెద్దవాడితో అని, వంటింట్లోకెళ్ళి పీట మీద చతికిలపడ్డాడు శేషగిరి. అర్ధాంగి వడ్డిం చిన అన్నం తింటున్నాడు. "ఈవాళ మా నాన్న ఉత్తరం వ్రాసారు," అని అతని కళ్ళల్లోకి చూచింది. ఏమైనా విరుద్ధభావాలు కనబడతాయేమోనని.

శేషగిరి ముందే కారణం ఊహించి ఉండ డంవల్ల "నీ దరహాసచంద్రికలని చూచే అనుకున్నా" అన్నాడు.

అర్ధాంగి చిరుకోపంతో బుంగమూతి పెట్టి "మీ రెప్పుడూ అలాగే అంటారు" అంది.

ఆమె బుంగమూతి చూస్తుంటే పెండ్లయిన కొత్త రోజులు శేషగిరికి జ్ఞాపకం వచ్చాయి. వచ్చేది ఈ జీతం రాళ్లే అయినా ఇంత సంతానం లేదు. అగ్రతనూజుడు పుట్టే దాక ఏం సుఖపడ్డాడో అంతే. ఉసూరు మంది ప్రాణం. ఓసారి గట్టిగానిట్టూర్చాడు.

"ఏం మా వాళ్ళు ఉత్తరం వ్రాశారం టేనే అంతబాధగా ఉందా"

"అబ్బే అదికాదు శ్రీమతీ చారు వేడిగా ఉంది" అన్నాడు శేషగిరి. కొస్పపాగి, "ఇంతకీ ఏం వ్రాశారేమిటి" అన్నాడు ఇక అడక్కపోతే బాగుండదని.

"ఏముంది, కృష్ణవేణీ పుష్కరాలకి అందరం వస్తున్నాం. మళ్ళీ పుష్కరం నాటికి ఎవరెలాగుంటామో తెలియదు గదా. ఈ వంకనన్నా మీరు కళ్లపడతారు. ఒక్క సారి ఈ ఊరు రమ్మంటే అల్లుడుగారు పంపరు అని."

"ఉహుఁ" అని చెయికడుక్కొని లేచి

(౩౩-వ పేజీ చూడండి)

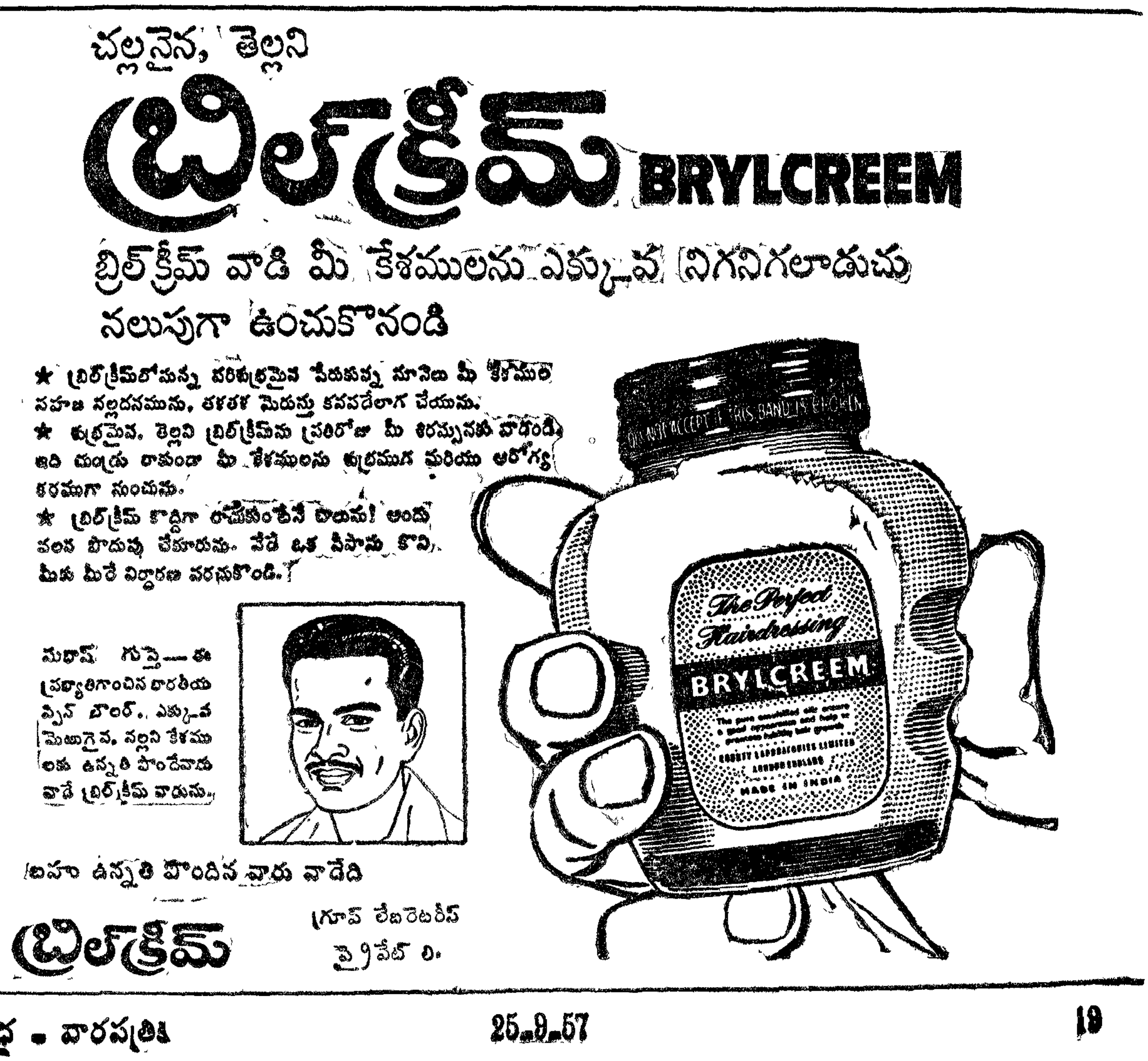

రక్షించిన పూ
ల

(19 వ పేజీ తరువాయి)

వచ్చి పడుకున్నాడు. అర్ధాంగి అన్నీ సవరించుకొని, "ఇంతకీ మీకు మావాళ్ళు రావటం యిష్టం లేనట్లుందే" అంటూ వచ్చింది.

"అబ్బే యిష్టం లేక పోవడమేమిటి. విజయవాడకి మూడులక్షలమంది వస్తారని అంచనా వేయబడింది. ఇక మనింటికి ముఫ్ఫైమంది వస్తారని అంచనా వేశాను, అన్నాడు యింటికప్పు చూస్తూ.

"అంతా మావాళ్లే నా."

"అబ్బే, మీ, మా లేదు 'మన'వాళ్లని" అన్నాడు శేషగిరి.

"అవును. రాక రాక పన్నెండేళ్ళకి వస్తుంది పుష్కరం. మరి నలుగురూ వస్తారు. మా వాళ్లంతా వస్తారు. వచ్చే పుష్కరాలకి ఎలాగుంటామో మనకి తెలియదుకదా! అంది వాళ్ళమ్మావాళ్ళూ వస్తే వాళ్ళతో కూడ చక్కగా తిరగొచ్చని ఊహిస్తూ. "మా చెల్లెల్ని పెళ్లయాక చూడలేదు. ఇప్పుడు ఇద్దరు పిల్లలు కూడాను. అదీ వస్తుందట" అంది.

"నా జేబులో రెండు ఉత్తరాలు ఉండాలి చూడు" అన్నాడు.

అర్ధాంగివల్లి జేబులోని ఉత్తరాలు రెండూ తెచ్చి చదివింది. అవి మడిచి పెడుతూ.

"పెద్దవదినా, చిన్నవదినా కూడ వస్తారన్నమాట" అంది.

"అంతేకాదు, మా మేనమామ, మేనత్త కూడా వస్తారు. రేపో, ఎల్లుండో వస్తుంది ఉత్తరం" అన్నాడు శేషగిరి.

"అంతా చాల సందడిగా ఉంటుంది. ఎగ్జిబిషన్ కూడా వస్తుందట" అంది ఉత్సాహంగా.

"ఆc అన్నీ వస్తాయి. అన్నీ మనకికాదు. డబ్బు గలవాళ్లకి, ఇంతమందివస్తే ఏలా భరించటం!" అన్నాడు శేషగిరి.

అర్ధాంగి ఆలోచించిందో అయిదు నిముషాలు, "ఎక్కడైనా అప్పుతెండి ఏంచేస్తాం. డబ్బులేదని వాళ్ళని రావద్దంటామా!" అంది.

"అప్పెవడిస్తాడే మనకి పిడుగులా వచ్చిందే పుష్కరం" అంటూ ప్రక్కకి తిరిగి పడుకున్నాడు శేషగిరి.

"బాగుంది మీ వరస" అని ఎడపిల్ల పక్కలో పడుకుంది—అర్ధాంగి.

* * *

రోజాలుదొర్లుతున్నాయి. శేషగిరి మామూలుగా 'రోటీన్' పని చూచుకుంటున్నాడు. ప్రతిరోజూ పేపరు

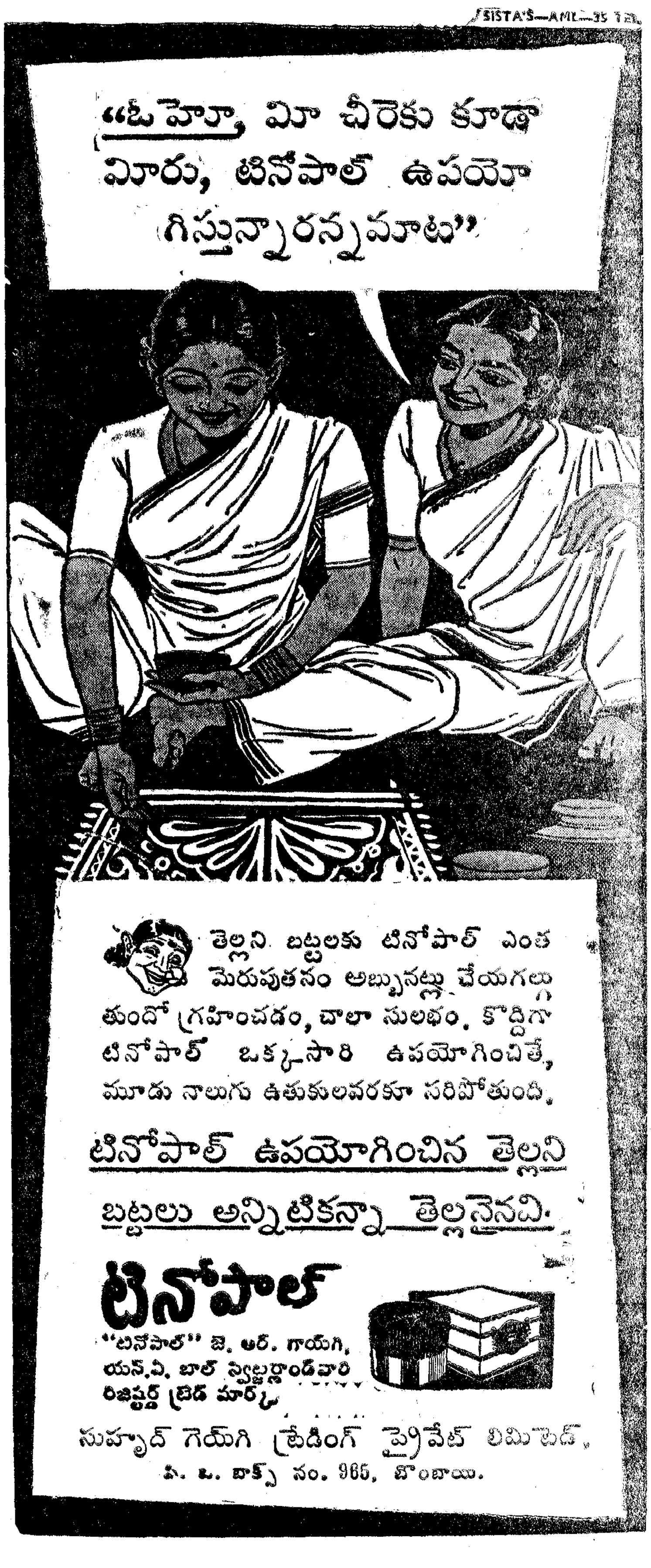

చూస్తున్నాడు పుష్కరాలని గురించిన కొత్త వార్తలున్నాయేమో చూద్దామని. పేపర్లో ఇన్‌ఫ్లూయింజా వ్యాధిని గూర్చిన వార్తలు మాత్రం కనిపిస్తున్నాయి. ఆరోజు మధ్యాహ్నం పేపరు చూస్తున్నాడు శేషగిరి. "ఆంధ్రలో ఫ్లూ వ్యాధి" ప్రతీ ఊళ్ళోని వివరాలూ చూస్తున్నాడు. బెజవాడ అని వ్రాసిన దానిక్రింద వివరాలని చూస్తున్నాడు శేషగిరి. 'బెజవాడలో 'ఫ్లూ' వ్యాధి ఉధృతంగా ఉంది. ప్రభుత్వమువారు వేసిన ప్రత్యేక రైళ్ళు, బస్సులు రద్దుచేయబడ్డాయి. ఈజ్వరం బెజవాడయందు ప్రతీ యింటా ఉన్నట్లు మాకు వార్తలు చేరినవి. అందుచే పై ఊళ్ళవాళ్ళెవరూ ఈ ఊరు రాకూడదు. కృష్ణయందు స్నానము చేయకూడదు. అట్లు స్నానముచేసిన ఈ జ్వరం ఎక్కువగా వ్యాపించుటకవకాశములున్నవి."ఇదివార్త.

ఈవార్త చదివి శేషగిరి కూలబడ్డాడు కుర్చీలో. ఏదో ఊహాలోకాల్లో విహరిస్తున్నాడు శేషగిరి. అతనికి ఒక్క విషయం సంతోషాన్ని కలుగచేసింది: '60 స్పెషల్ ట్రైనులు, 40 బస్సులు రద్దుచేయబడ్డాయి.'

సాయంకాలం ఇంటికెళ్ళాడు. పెద్దపిల్లలిద్దరూ జ్వరంతో పడుకున్నారు. అడుగుపెడుతూండగానే అర్ధాంగి అందుకుని పిల్లలిద్దరికీ జ్వరమని మనవిచేసింది. 'ఊఁ' కొట్టాడు శేషగిరి. పిల్లల వంటిమీద చెయివేసి చూచాడు. అబ్బా కాలిపోతోంది. శేషగిరి వళ్ళు నొప్పిగా ఉందని పడుకున్నాడు. అర్ధాంగి కంగారుపడింది. తెలవారేసరికి జ్వరం ముంచుకొంది 104° డిగ్రీలతో.

అర్ధాంగి కంగారంతా యింతా కాదు. తానేస్వయంగా వెళ్ళింది డాక్టరుగారింటికి. పెద్దపిల్లలిద్దరూ జ్వరంతో పడుకున్నారు. మందు తెచ్చింది. శేషగిరి కళ్ళుమూసుకొని పడుకున్నాడు. జ్వరంతో తలా, వళ్ళూ అంతా నొప్పిగానూ బాధగానూ ఉన్నా, అతని హృదయం ఎంతో తేలిగ్గా ఉంది. పిల్లలిద్దరూ జ్వరంతో బాధపడుతున్నారని అతనికెక్కువ విచారంగా లేదు. అతనేదో ఆలోచనల్లో మునిగిపోయాడు. అరవై స్పెషల్ ట్రైనులు, నలభై బస్సులు ప్రత్యేకంగా వేసిన కొంటేనులు,రద్దుచేయబడ్డాయి. బెజవాడలో 'ఫ్లూ' వ్యాధి ఉధృతంగా ఉండటమువల్ల పై ఊరివాళ్ళెవళ్ళూ రాకూడదని పేపర్లో వ్రాశారు. అందుచేతను, తన యింటికి వేసుకున్న అంచనా ప్రకారం ముప్పైమంది రారు. బెజవాడకి పై ఊళ్ళవాళ్ళు రాకపోవడం చేత తనలాంటి గుమాస్తాలెంతమంది రక్షింపబడ్డారో, 'ఫ్లూ' వ్యాధివల్ల కొన్నిరోజులు బాధపడ్డా, తర్వాత నెమ్మదిగా కోలుకుంటారు. అదృష్టహీనులు, ఆయుర్దాయహీనులు చనిపోతారు. కాని అంతా చావరుగా. పోతే చుట్టాలదాడి ఉండదు. చుట్టాలు రాకపోతే, తమకున్నది కలో,గంజో త్రాగి పడుంటారు. చుట్టాలు వచ్చినట్లయితే, వాళ్ళకి సకల మర్యాదలూ జరపలేదని కోపం. తన కప్పు యిచ్చే మహాదాత ఈ విశాల ప్రపంచములో ఎవరూ లేరు. ఈ 'ఫ్లూ' జ్వరం రూపంలో భగవంతుడేవచ్చి తనకి సహాయం చేశాడనుకున్నాడు శేషగిరి. అంతా భయకంపితులౌతున్న జ్వరాన్ని చూచి, శేషగిరి భయపడలేదు. ఈ వంకతో తనింటికి చుట్టాలదాడి తప్పింది. తను గెల్చాడు. ఏదో ఆనందం అతని హృదయానికి గిలిగింతలు పెడుతోంది.

అర్ధాంగి మందుగ్లాసుతో ప్రత్యక్షమయి. "మందు తీసికోండి" అంది. శేషగిరి లేచి మందుతాగి పడుకున్నాడు.

"మాయదారి జ్వరాలు, ఊరంతా యివే కదా, ఆరువేల మందికిపైగా ఉన్నారుట ఈ జ్వరాలవాళ్ళు ఊళ్ళో. ఈ పాడు జ్వరాలు వచ్చి ఊరుని ఏలాచేశాయో చూడండి. పుష్కరం సరదాయే లేదు. కృష్ణకి స్నానానికి వెళ్ళకూడదట. ఈ వెధవజ్వరాలు లేకపోతే బెజవాడ ఎంత కలకలాడుతూ ఉండునో, అందరిళ్ళూ చుట్టాలతో నిండి కన్నులపండువుగా ఉండేది. ఈ జ్వరాలని తెలిసే మా నాన్న వాళ్ళెవళ్ళూ రామని నిన్న ఉత్తరం వ్రాశారు. మీకివ్వటం మర్చిపోయా రాత్రి. ఈ పాడు జ్వరాలు ఎలా వచ్చాయో, ఎక్కడనుంచి వచ్చాయో..." అంటూ ఉపన్యాసం సాగించింది అర్ధాంగి.

శేషగిరి ఉపన్యాసం అంతావిని, "శ్రీమతీ మనల్ని చుట్టాలబారినుండి రక్షించి పుణ్యం కట్టుకున్న "ఫ్లూ" జ్వరాన్ని ఎందుకు తిడతావు-దాని ధర్మమా అంటూ ఎంతమంది నాలాంటి గుమాస్తాగాళ్ళు రక్షించబడ్డారో నీకు తెలుసా? ఇక జననమరణాలంటావా? అవి ఆయావ్యక్తులు చేసుకున్న పూర్వజన్మ పుణ్యఫలాన్ననుసరించి ఉంటాయి. ఇంత ఉపకారంచేసిన 'ఫ్లూ' కి మన ధన్యవాదాలర్పించుకోవాలి గాని, నిందించకూడదు" అన్నాడు.

అర్ధాంగికి అతని మాటలు అర్ధంకాక, అతనివైపోఅయిదు నిముషాలు దీర్ఘంగా చూచి, "మీకుగాని పైత్యం ఎక్కువవలేదు కదా. డాక్టరుగార్ని బతిమాలి యింటికి తీసికొనిరానా? అలా "ఫ్లూ" జ్వరాన్ని పొగుడుతారేమిటి?" అంది భయంగా.

అతను చిన్నగానవ్వి, "భయంలేదు శ్రీమతీ. నేతెలుసుండే మాట్లాడుతున్నాను. పైత్యంలేదు, శైత్యంలేదు. "ఫ్లూ" నా అదృష్టంకొద్దీ వచ్చింది. ఇది నా అదృష్టదేవత" అన్నాడు.

అర్థంకానట్లు భర్తని చూస్తోంది అర్ధాంగి. అంతలో అగ్రతనూజుడు మంచినీళ్ళడిగితే యివ్వటానికెళ్ళింది.

శేషగిరి కళ్ళుమూసికొని పడుకున్నాడు "ఫ్లూ" ని అభినందించుకుంటూ. ★

నేషనల్ ఇంజనీరింగ్ కంపెనీ (మద్రాసు) ప్రైవేట్ లి॥

879, నేతాజీ రోడ్, మద్రాసు-1.

మెసర్సు : ష్టొర్కెస్‌పోర్ట్, జర్మన్ల చేకోయా వారికి

దక్షిణ ఇండియా కంతటికి సోల్ ఏజెంట్లు

* స్కోడా ఇంజనులు *

పారిశ్రామిక, వ్యవసాయిక, నౌకా సర్వీసులకు

2,000 H. P. వరకు

* జనరేటర్లు *

స్టేషనరీ మరియు, పోర్టబుల్

1250 KVA వరకు

ప్రతిజిల్లా ఏజన్సీ దరఖాస్తులు కోరడమైనది.